

Migració extracomunitària, creixement demogràfic i substitució de població als municipis metropolitans 2001-2008

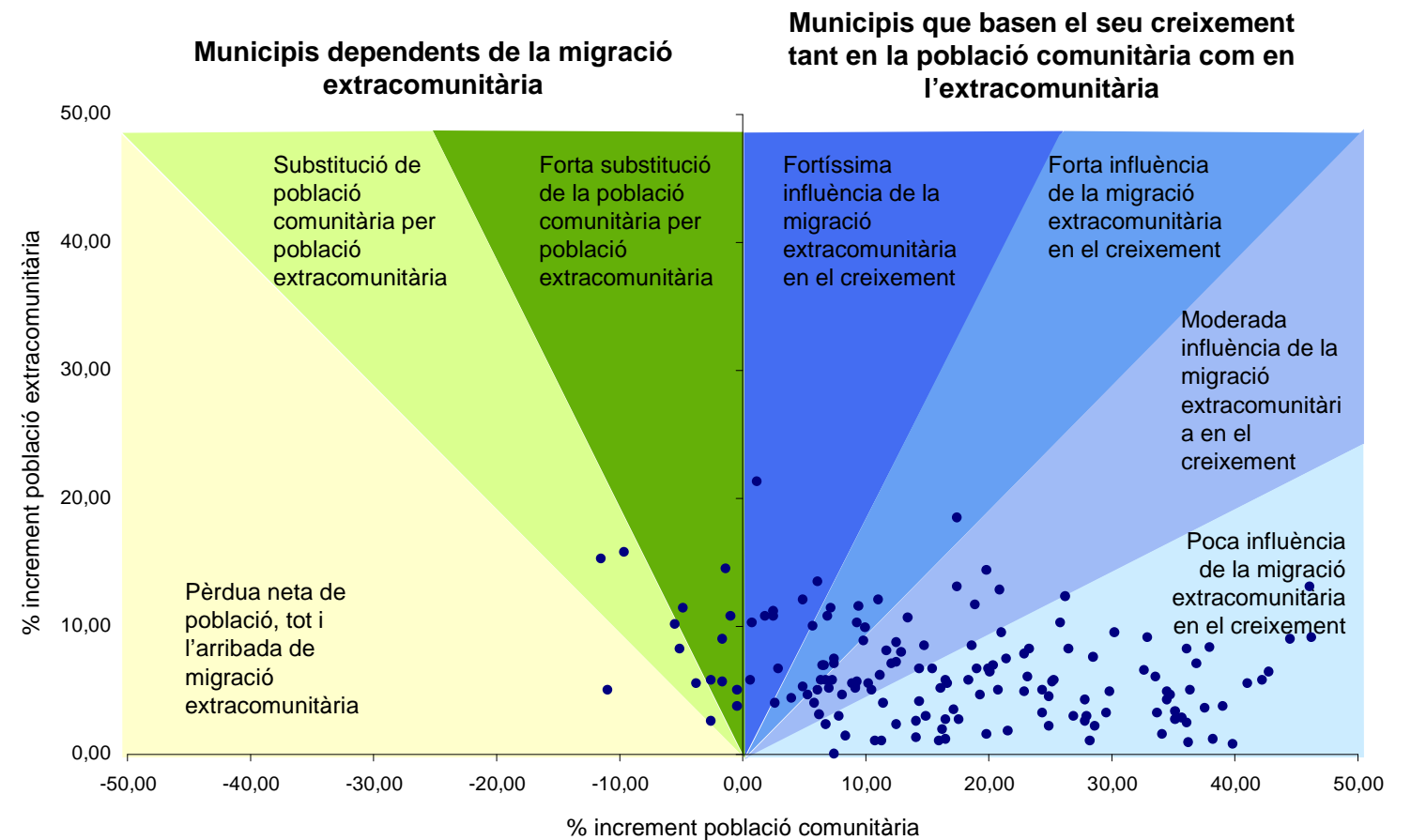
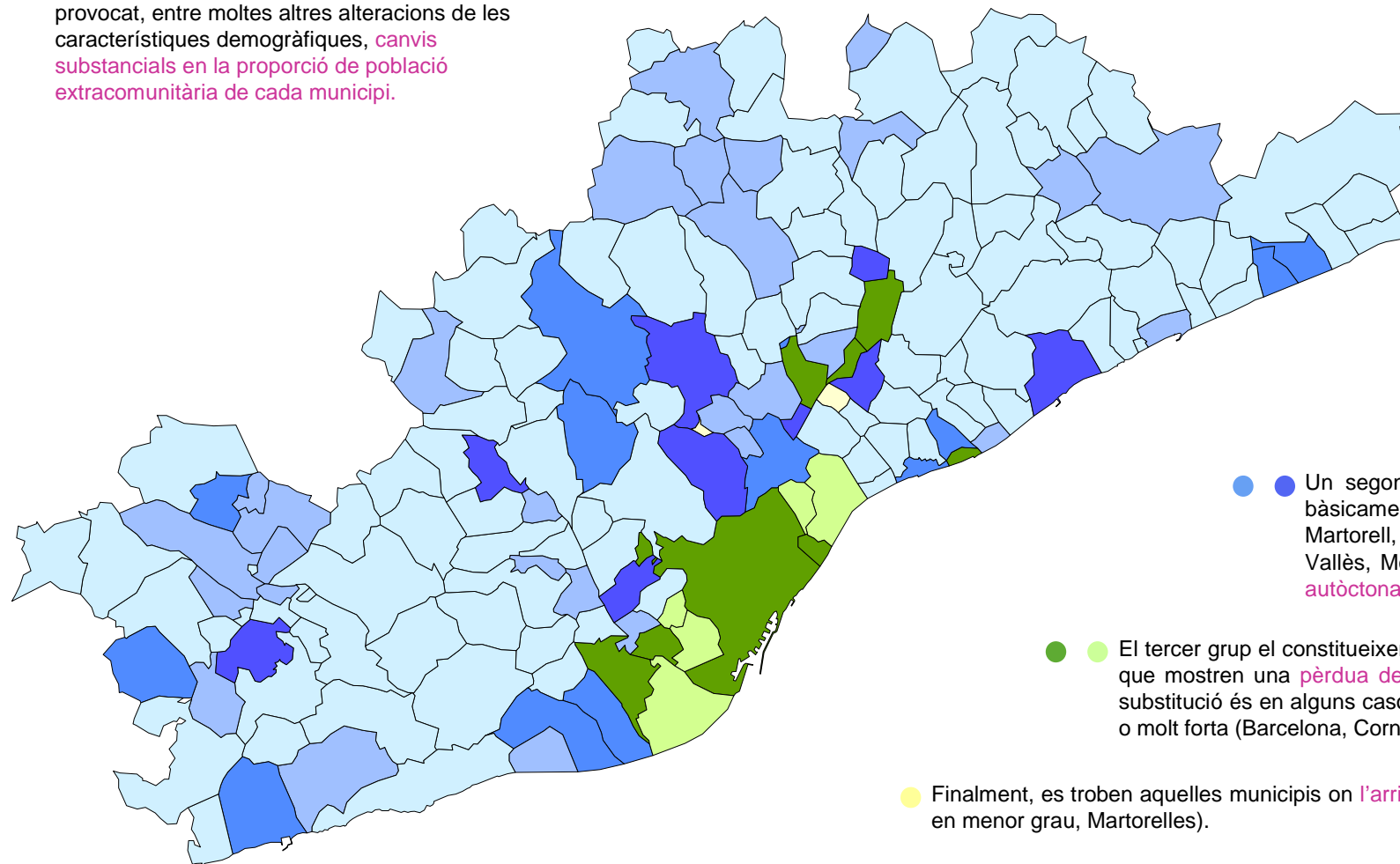
El fort creixement demogràfic que s'ha produït a la regió metropolitana de Barcelona des de la dècada de 2000 ha permès incrementar la seva població un 12,2% en tan sols set anys, fins a situar-la en els 4.928.852 habitants.

A escala municipal aquest procés mostra un tret predominant que, d'altra banda, no s'havia observat mai en altres etapes de l'evolució demogràfica de la regió: **la pràctica totalitat dels municipis metropolitans comparteixen aquesta tendència positiva.**

Ara bé, l'anàlisi més detallada dels components de creixement i dels processos de localització de la població permet observar diferències substancials en l'evolució de cada municipi. Així, cal identificar tres fenòmens fonamentals que es produeixen en paral·lel:

- El creixement natural, en alguns casos negatiu, presenta sempre valors molt baixos i té, per tant, escassa incidència en el comportament demogràfic dels municipis.
- La major part del creixement ve donada per l'arribada de contingents migratoris procedents de fora de la Unió Europea, de manera que els extracomunitaris han passat de representar el 4,2% al 11,9% de la població metropolitana. Aquests contingents, d'altra banda, mostren una tendència inicial a localitzar-se en les principals ciutats i àrees urbanes.
- La nova fase de creixement demogràfic que representa aquesta arribada de migració estrangera i que acaba amb gairebé dues dècades d'estancament al conjunt de la regió metropolitana no substitueix els importants moviments de redistribució interna que van caracteritzar l'etapa anterior, sinó que s'hi superposa. Aquells moviments, consistents bàsicament en la sortida de població de les àrees urbanes més densificades que havien crescut de manera intensiva durant les dècades precedents cap a àrees més perifèriques, es combinen ara, doncs, amb l'entrada de nova població procedent de l'estranger.

A nivell estàtic, aquesta diferent evolució ha provocat, entre moltes altres alteracions de les característiques demogràfiques, canvis substancials en la proporció de població extracomunitària de cada municipi.



Percentatge d'increment de població comunitària (UE-15) i extracomunitària respecte a la població de 2001

L'anàlisi dinàmica d'aquests processos permet observar com mentre alguns municipis tendiran a variar poc o gens aquesta proporció, d'altres experimentaran canvis considerables en els propers anys. En aquest sentit:

- A la majoria de municipis metropolitans, especialment els de la segona corona metropolitana i menys densament poblats, el creixement demogràfic és protagonitzat bàsicament per població autòctona, ja sigui per creixement natural com, sobretot, per migracions procedents d'altres municipis.
- Un segon grup és el format per municipis també de la segona corona metropolitana però, en aquest cas, corresponents bàsicament a les grans ciutats i capitals comarcals (Sabadell, Terrassa, Mataró, Vilafranca del Penedès, Vilanova i la Geltrú, Martorell, la Llagosta, Montornès del Vallès, Canovelles, ...) i també per alguns nuclis de la primera corona (Cerdanyola del Vallès, Montcada i Reixac, Gavà, Viladecans, Sant Feliu de Llobregat). Aquests municipis mostren un creixement de població autòctona però, al mateix temps, un creixement superior o molt superior de població d'origen extracomunitari.
- El tercer grup el constitueixen aquells municipis que perdrien població si no fos per l'arribada d'immigració extracomunitària. És a dir, són municipis que mostren una pèrdua de població autòctona (per decreixement natural o per emigració) i la substitueixen per migració extracomunitària. La substitució és en alguns casos forta (l'Hospitalet de Llobregat, Badalona, Santa Coloma de Gramenet, el Prat de Llobregat, Esplugues de Llobregat) o molt forta (Barcelona, Cornellà de Llobregat, Sant Adrià de Besòs, Sant Boi de Llobregat, Granollers, Mollet del Vallès, Montmeló, Premià de Mar).
- Finalment, es troben aquelles municipis on l'arribada d'immigració extracomunitària no és suficient per compensar la pèrdua de població autòctona (Badia del Vallès i, en menor grau, Martorelles).